

TO TI • LI SI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

Štev. 3.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrletno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

Gnilo jajce

BZ

Vsem cenjenim naročnikom in čitateljem „Totega lista“ želita vesele velikonočne praznike

Uredništvo in uprava.

Vsem, ki prejema list že od lanskega leta, pa nam še do danes niso poravnali naročnine, prihodnje številke ne pošljemo več. Ker imajo od treh dostavljenih položnic prav gotovo vsaj še eno shranjeno, naj nam zato nemudoma nakažejo zaostanek.

PRVOAPRILSKA

Na željo vsega prebivalstva Jugoslavije je postal ministrski predsednik spet dr. Milan Stojadinović, ki je takoj ukinitelj cenzuro in upeljal popolno tiskovno svobodo.

ZA BISTRE GLAVE

1. Zakaj je prvi april dan polegavščin?

(Ker ta dan stoji v veljavni pravačni z vseni umandni vred.)

3. Zakaj je prišel monsignor Vološin v Jugoslavijo?

(Da obišče Milana Stojadinovića.)

4. Zakaj Čehom ni več do smeha?

(Ker je njihov predsednik Ha-cha.)

ODLOČNA ANGLEŠKA IZJAVA

London. — Chamberlain je izjavil, da odslej ne bo nobene teritorialne izpremembe v Evropi, proti kateri ne bi Anglija najenergičnejše protestirala in preko svojih poslanikov izročila protestne note. Baje so note že napisane.

POTREBNA PONUDBA

Praga. — Slavni češki krotilec živali Vachek, ki je znan po tem, da je dresiral za skupno nastopanje mačke in miši, leve in gazele, medvede in srne, je sprejel te dni povabilo od združenih akademskih društev v Ljubljani, naj pride v Slovenijo krotiti slovenske politike za enoten nastop. Krotilec se bo prošnji odzval in upa na uspeh ker je znano, da so Slovenci inteligentnejši kakor Slovaki.

ŽALOSTNO SLOVO

Split. — »Vodja v pokoju«, ki je šel po trudapolnem delu na zasluženi počitek v Dalmacijo, je moral kmalu od tam oditi, ker mu sveži zrak ni prijal. Ob odhodu je ganljivo zapel: »Adio, mare!«

EPITAF

Jan Čech pod tem kamnom leži
ki bil med Slovani je dika,
a meč pokosil ga ni
pal je po krivdi — dežnika.

Balada v pregrešnem življenju in prežalostni smrti Miha Lačna, Mogočnega in Velikega

O, poslušaj me, kristjan,
da ne boš v pekel d'jan,
ko te zgrabi bridka smrt
in boš mrzel ves in trd.

Miha Lačen, oderuh,
nenasitni požeruh,
ropal, kradel je, moril,
z žulji drugih se redil.

Miha je bil grešnik star,
dela ni bilo mu mar.
Oborožen s palico
strahoval je srenjo vso.

Jajca, kruh, meso in sir,
štruklje, hruške in krompir,
vse sosedom je pobral,
ne da bi jim sam kaj dal.

Tresel se pred njim je vsak,
ker je Miha bil veljak,
ki je s palico grozil:
»Nihče ne ostane živ!«

Zadnjič je pri plotu stal
in sosedo je zijal.
Videl je, da knedličke
v skledo pravkar dala je.

On z izurjeno roko
zgrabi brž jedačo to.
Vtakne v usta knedl cel,
da bi bil še bolj debel.

Knedl v grlu obtiči,
Miha Lačna pa duši.
Rdeč je kakor kuhan rak,
ker ne more v pljuča zrak.

Knedl vedno bolj tišči, —
Miha dušico spusti.
Iz grla pa na tla je pal,
knedl, ki je — cel ostal.

Miha Lačen je umrl,
ker preveč je vedno žrl.
Tale zgodba nas uči,
da požrešnost dobra ni.

PO CHAMBERLAINOVEM GOVORU

Vsa Evropa je zastrmela
da se je razvnela stara marela.

Pa naj se marela še dalje obrača,
zamujeni trenutek se vendar ne vrača.

Bila bi še končno lepo narejena,
le čemu je dobro, da je pozlačena?

V DROGERIJI

Stranka: Gospodična, prosim,
dajte mi paket »paktov«.

Prodajalka: Kaj je to, gospod?

Stranka: Ali še ne veste? To je najnovejši izraz za toaletni papir.

RDEČA ŠPANIJA

»Konec rdeče Španije!«
Vsi tako zdaj govore.
Ker pa Franco je vladar,
krvavordeča bo vsikdar.

IZ PREDAVANJA

»Gospoda! Pri železniških nesrečah se razbijejo, kakor uči izkušnja, vedno prvi ali zadnji vozovi, kakor se pač zgodi trčenje vlakov. Temu bi se dalo lahko odpomoči, če opustimo te vagone in uporabljamo le srednje.«

Sodoben pastir pase svojo čredo

Patak i žabe

Jovan Jovanović Zmaj, umrl leta 1904

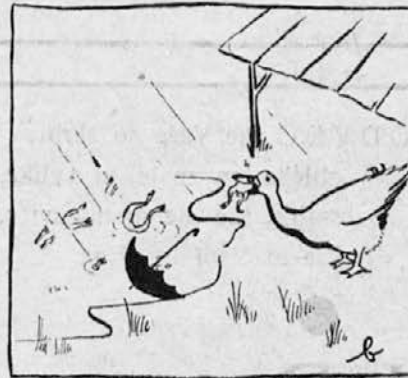
Ako ste dokolni, pročitajte ovo:
Patak ukraj bare držao je slovo.
Slušale ga žabe velike i male,
Slatke su mu reči jedva dočekale.

Govorio patak o vrlini mira,
I da niko nikog ne treba da dira:
Svaki ima prava, da slobodno živi,
Ne smeju se tlačit koji nisu krivi,
Sloga, mir i ljubav blagoslov su
pravi!

Zato neka niko nikoga ne davi!

Slušale su žabe ovo krasno slovo!
Kad patak učuta, desilo se ovo:
Jedan žabac mali, poblize je stao —
A patak ga zgrabi, pa ga progutao.

Iz ovog se nešto i naučit dade:
Hulje lepo zборе, a nitkovski rade....

Zadnje aprilske novice izpod Karavank

Jeseniška občina začne s prvim graditi podzemsko železnico na vodni pogon od Javornika do Hrušice, na Golico pa spelje tramvaj na petrolej. Nekaterim občanom podeli častno občanstvo. Prvi ga bo deležen stari grobar, ki je zaslužen za občane vseh prepričanj, nikomur še ni skopal preplitve jame. Tudi voditelj občinske opozicije doleti ta čast, ker so se zadnjič postavili za vlado, drugače pa skrbe za vesele občinske seje. — Občina na Koroški Beli prejme od KID poldrug milijon za otroški vrtec in občinske mitničarje. Po

10.000 dobe delavci KID za pirhe. Na Jelenkamnu bo pa zgrajenih več sto najudobnejših delavskih stanovanj. — Aero-klub začne delati velika jadralna letala za pomoč pri morebitni preselitvi težke železne industrije na jug. — V Mojstrani začne spet obratovati cementarna v režiji SKD in Skale. Cement se porabi za nevarne razpoke v shojeni triglavski sten. Če bo grmelo po Evropi, se vsaj Triglav ne bo podrl!

Nahrbtnike, gamaše, žoge, aktovke, ročne torbice, denarnice, kovčege itd.
se dobi pri

Ivan Kravos, Maribor
Aleksandrova cesta 13

NOVODOSPELE KANADSKE
SREBRNE IN MODRE
LISICE

v veliki izbiri nudi krznarstvo in izdelovanje športnih in uniformskih čepic

Peter Semko
MARIBOR

Tyrševa ul. 7 (Gosposka ul. 37)

Obenem želim cenj. odjemalcem prav vesele velikonočne praznike!

1. april ...

Današnja številka »TOTEGA LISTA« je izšla v 12.000 izvodih.

Iz kota Bohinjskega ŽIVEGA ZLATOROGA

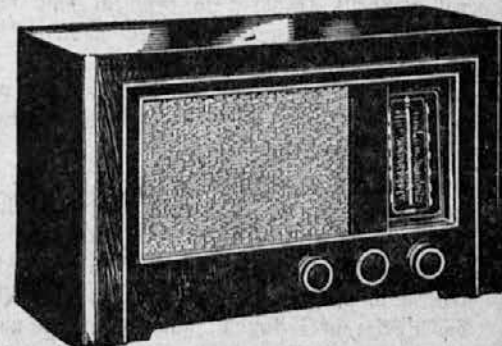
hočejo ujeti bohinjski lovci, mu sneti zlate roge in natakniti ponarejene, takorekoč pozlačene. Na to vižo rajtajo ukanihi moderne lovce na zlate zaklade, če bi slučajno škilili tudi v njihov revir. Nad zlatoroga se spravijo še to pomlad, da jih konkurenti ne prehite. Pa tudi zlatorog jim lahko uide, ker ve, da je starih pravljic konec in gre zdaj vsakomur, ki ima kaj zlata, takorekoč za glavo.

Delo na Gospodov dan je greh, so leta in leta učili farni gospod. Pa so v fari začeli zidati nekakšen prosvetni dom in so oznanili, da delo na Gospodov dan ni več greh. Konje lahko vprežeš, tudi vole, pesek in les smeš voziti, še preklinjaš lahko, če ne gre drugače. Le denarja ne smeš vzeti. Ako ga pa vsilijo, ga moraš ponesti v farovž, da se izogneš greha in pogubljenja.

Usodno srečanje

Kdo bo kriv žabine smrti?
Sama! Čemu je kači na potu, zakaj ji sama leze v grlo?!

Telefunken aparati

na ugodne obroke samo pri

Radio-Starkel

Maribor, Trg Svobode štev. 6 / Telefon 26-85

Zadnja slika

S to sliko zaključujemo tudi mi žalosten konec Milana Stojadinovića. Ohranili ga bomo v lepem spominu, kajti s priobčanjem njegovih karikaturno smo si pridobili lep krog novih čitateljev »Totega lista«. V znak hvaležnosti smo ga vtaknili v špirit, kjer naj v miru počiva...

V ŠOLI

Učitelj: Kako imenujemo človeka, ki prebije ves dan v gostilni?
Učenec: Gostilničar...

**MEINEL
&
HEROLD**

**Marlbor
Gospeska
ulica**

Vse vrste instrumentov,
katere le želite,
pri naši tvrdki lahko
poceni res dobite!

ODVEČ vse Vaše so skrbi:

obleke za male in velike,
srajce, kravate in nogavice,
vse to Vam trgovina

I. Preac
na Glavnem trgu

prav poceni pripravljeno drži!

Iz Kranja

TUDI NEKAJ

Sedem let stara Farna godba na pihala v Šenčurju še ni imela čast nastopiti z — javnim koncertom. Ker godbeniki nimajo nič čuta za glasbene finese in soglasje zvokov svojih inštrumentov, bo ta novokrščena godba »Skaza« na veliki teden okrog cerkve — Boga strašila.

PREPREČEN POŽAR

Preteklo nedeljo so se v stanovanjskem posloplju Prosenca iz Šenčurja vnele saje v dimniku, katerega pa k sreči hiša — nima. Z naporom je večjo nesrečo preprečila požrtvovalna šenčurska gasilska četa, ki je pa žal že skoro leto dni brez — članov.

ALI VESTE...

Zakaj je v hrvatskem grbu šahovnica?
(Ker je tam treba vedno reševati probleme).

Kje je dandanes pravica?

(Na dopustu.)

MALI OGLAS

Ako ste žalostni, ker ne morete plačati stanovanja ali davkov, ako vam stoji eksekutor pred vrati, ako ste že šest mesecev brezposelni, žvečite Wrigley gumi za žvečenje.

Greh nad samim seboj

Kovinar Janez Kimavec je zmeraj pridno garal in tovarniške gospode vselej ponižno ubogal. Sveta mu je bila njihova beseda, izgovorjena ali napisana. Najbolj je ljubil napisano, ker ga z njo niso priganjali in zmerjali, temveč so mu razlagali lepoto sožitja med ovco in volkom, skrb tovarniških očetov za njegov blagor in druge prijetne zgodbe. Dvakrat na mesec je zastonj dobival tovarniški časopis, zato mu ni bilo do drugih listov, ker se gospodom ni maral zameriti. Onokrat je prebiral lepe besede o Ivanu Cankarju in je zastrmel v ta-le stavek:

»Kupi si njegovo knjigo, beri in beri, pa boš kmalu videl, da si grešil nad samim seboj.«

Janeza je prevzelo. Kako naj ustreže gospodom? Knjig ni mogel kupiti. Zasluzek mu je ostal v kašti, kar je videl denarja, je bilo komaj za tobak. Knjige si je izposodil. Ves prosti čas je brskal po njih, da bi čim prej dognal, kako je grešil nad samim seboj. Na neki strani je čital:

»Hlapci, za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni, ustvarjeni za hlapčevanje.«

Dobro nas je pogruntal kakor prerok, zato je Cankar všeč našim gospodom — si je mislil ponižni Janez, ki pa ni še rešil

uganke glede greha, saj je bil vdan hlapcem.

Brž se je spravil nad hlapca Jerneja, da morebiti dožene stvar do kraja. Bolj ko je bral, bolj mu je jemalo sapo. Jernej je zahteval svojo pravico, hišo je zahteval in grunt, na katerem je delal štirideset let, a so ga potem pognali. Šel je nad župana in celo nad cesarja, povsod je spraševal, čigava je jablan, ali je tistega, ki jo je vsadil in gojil ali tistega, ki jo je otrsela. Ko Jernej ni pravice dobil, je pa hišo zažgal. Kimavec je bil ves iz sebe. Več noči ni spal, gruntal je, če niso gospodje ob pamet, ko v svojem časopisju priporočajo take puntarije. Po butici so mu zvonile Jernejeve besede o pravici. Tedaj se je domislil, da je njegova pravica samo vedno večje garanje, leto za letom nižja plača in ponižen molk. Nekoč so se delavski zaupniki postavljali zanj in za ostale tovarniške otroke, pa so sfrčali. Stopil je k enemu in ga povprašal, kako stoji z njegovimi pravicami. Zaupnik ga je debelo gledal, imel ga je za tovarniškega vohuna, pa je kljub temu odkrito rekel:

— Na papirju nam celo sodniki dajo prav, enkrat smo zmagali v samem Belem gradu, na najvišji sodniji. Pomaga nam pa to nič, ker ste vi preveliki figarji. Mi smo se gnali za vse vas, vi pa samo pete ližete.

Kimavec je prikimal in odšel z bolečino

v srcu. Spoznal je, da gre res za pravico. Morebiti tudi gospode boli srce in so s hlapcem Jernejem namignili, naj se kovinarji sami postavijo za tisto, kar so nekoč že imeli in kar jim tudi gre, pa jim bodo potem dali. Mogoče jim bo zelo ustregel, če prvi sproži vso reč. Še enkrat je prečital zgodbo z Betajnovce, si zapomnil najvažnejše stavke, nato je pa stopil k obratnemu ravnatelju.

— Čigava je tovarna — je vlijudno vprašal začudenega gospoda — ali je tistega, ki jo je postavil in v njej dela, ali je tistega, ki pobere dobiček?

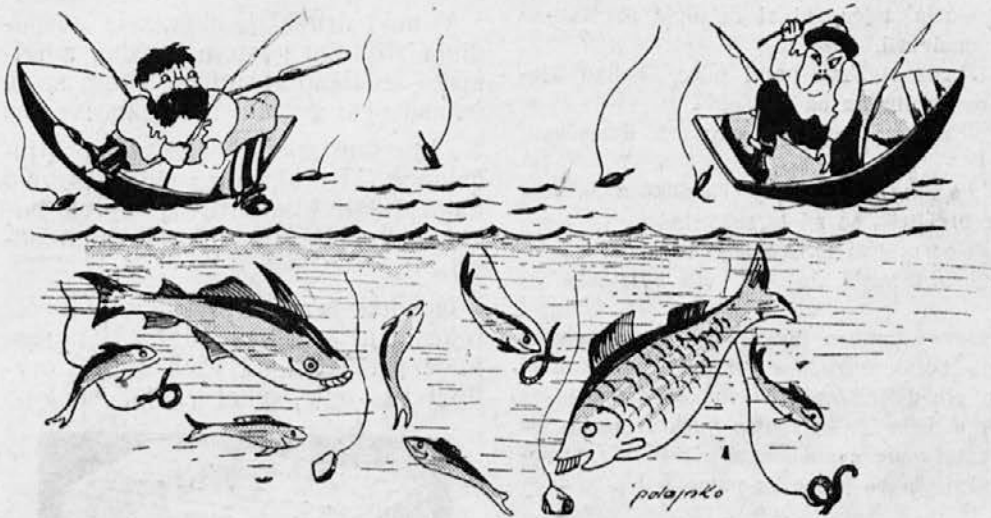
— Was wilt? se je zadril ravnatelj in skočil pokoncu.

— Pravico! se je zarekel Kimavec in že mu je bilo žal za vse skupaj. Sprevidel je, da se je zaletel, narobe je razumel pisarjlo o Cankarju.

— Hinaus! je zavpil obratni direktor.

Kimavec je pokimal, pisarna mu je plesala pred očmi, znoj mu je zalival obraz, pretreslo ga je v kosteh, nikamor se ni premaknil. Polomil sem ga, polomil, mu je brenčalo po glavi. Direktor ga je zijal kakor veliko čudo. Dobro je razumel Janezove besede, zato ga je zaskrbelo, če se ni ponižnemu Kimavcu zmešalo. Telefoniral je na rešilno postajo, po gasilce in zdravnika. Janez bi se pa najrajši vdrl v zem-

V rusko-japonskih vodah

— Če se bomo že pustile ujeti, potem se obesimo le na ruski trnek.
— Bomo vsaj imele neko ceno!

Saj poznamo Japonce! Ti bi nas po smešno nizki ceni prodali pod značko: japonski dumping...

„OBNOVA“ F. NOVAK

d o b a v l j a : kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, najceneje

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6

Telefon 29-05

Ijo. Ko je hotel iz pisarne, so ga zajeli ljudje, ki so mu hoteli nataktniti prisilni jopič, pa se je stogotil in zamahnil z rokami. Nekaj mož je oplazil po nosovih, potem so se vrgli nanj in ga povezali. Prišel je zdravnik, ga trkal po butici, mu potipal žile in poduhal sapo. Izjavil je, da Kimavec ni ne zmešan in ne pijan. Kot normalen pa odgovarja za svoje dejanje, zato so mu drugi zapisali recept za ohlajevanje v Kovačevi kleti.

Na beli dan se je prikazal Janez bled in zamišljen. Tudi kašljal je. Spomnil se je Cankarjevih besedi o domovini, ki je kakor zdravje in je bil še bolj zamišljen. V tovarno je šel povprašat zaradi dela, ravnatelju se je hotel najponižneje opravičiti. Poleti je na izletu tovarniške družine z njim trkal in eksal zlato kapljico, sedaj mu je pa že drugič pokazal vrata.

— Hinaus!

Janez je odkrevsal. Poprosil je domače gospode, da bi mu pomagali, pa ni nič zaleglo. Zadnjikrat je vzel v roke Cankarja in je ves presunjen čital: O domovina, ti si kakor vlačuga!

Grešil sem nad samim seboj, si je rekel, za greh mora biti pokora. Živeti ni mogel in se je obesil. Sebi za pokoro, drugim za ogorčin.

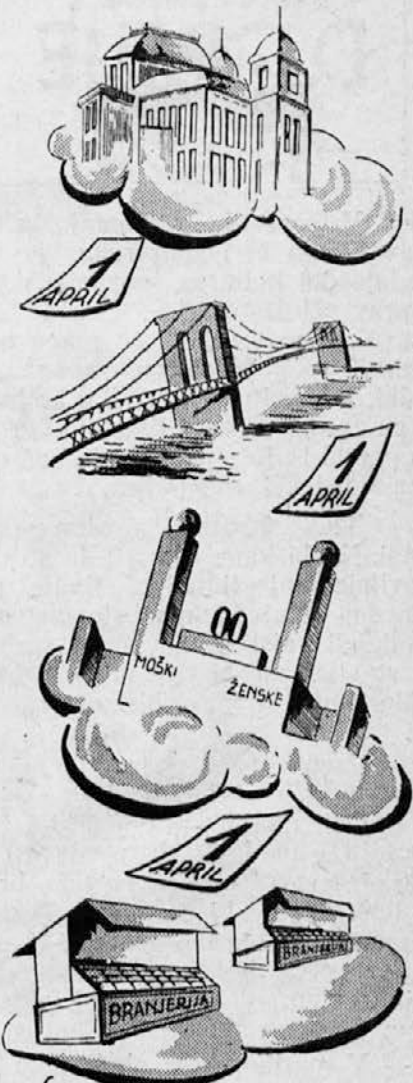
Na Gorenščem je fletno

KRUH JE KRUH

Lovski tat: »Kokr čvok k' mam rad žvav rad hodm po bošteh, pa po pol. Zvo rad 'mam zajce, jerebice, fazane pa srne. Nejraj 'mam pa ta mvade srnce. Glih za to pa rad mav pogledam za tistm k' nastavlajo drat. Prov to mej' pa porinov u veliko komedjo. Pomislte: Zgodej zutrej, k' je bva še tma, sm zamerkov u goš ano ubogo srno, ujeto u drat. Strašn' se m' je smilva. Hitr sm jo pošvatov čej' še topva pa živa? Paj' bva že mrzva! Vedjo gospod dohtar: Pa glih takat k sm švatov žvavco, pa se zadere na mne boštmar. Marija pa svet Jožef pomagajta! Pa mje koftov, pa davu pa' mškov. Cev cajt sej' dru: »Ti s zankar, ti s voviv u vozde srne!« — »O vs' svetnič: zej bodo pa rekl' da sm jest raufšic, oh ta sramota!

Gospod dohtar, voni k' so za ta višga pr' jagrh pa poznajo tud jagršče paragrafe, al' b' m' pomagal? Če bo ratov vam bom prnesu že kašne roje, k' sm jih dobiv u drat. An tač roje so dobil vansk let u Iblan cvō ta slebrno, če že ne ta zvato medajlo.

Maribor, dne 1. aprila

Imo v prvem
dražinskem
razredu

Hvala Bogu,

da sem v novi bolnišnici

Na dan 1. aprila 1939 se bo vršila na Slovaškem slovesna beatifikacija patra Hlinke, tako da bodo imeli tudi Slovaki svojega domačega svetnika, ki se je poleg izredne svetosti umel udejstvovati tudi kot uspešen borec za boljšo bodočnost slovaškega naroda.

— V ospredju zanimanja, zlasti prazniškega in nedeljskega, je poslednje dni kulturna senzacija, ki se ji pravi »Jožefovanje«. Senzacija je zato, ker so vrtiljaki, — razen političnih, — v Mariboru skoro tako redki, kot kulturni dogodki, kulturna je pa zato, ker se je tiste dni ogromno popilo in je pijančevanje naš najizrazitejši kulturni pojav...

— Tudi slikarske razstave smo imeli. Neobiskane namreč. In so razstavljalci najbolj naivni ljudje pod soncem. Naj bi namesto vstopnic prodajali rajši hrenovke in špricer, razstavljali naj bi žive modele, pa bi lahko imeli sijajno obiskane razstave.

— Predavatelji se trudijo za naš dušni in telesni blagor. Predavajo o alkoholizmu in o pravnem položaju žene. O alkoholizmu predavati je bob ob steno. To je ravno tako brezplodno, kot če bi predavali mestnemu poglavarstvu kaj o kakšni tržnici, ali pa sestavljalcem kinematografskih reklam o — pravilni slovenščini...

— V mariborskem okolišju so našli simpatično rekordno število — 330 gostilničarjev. Naravnost paradoksnost je v primeri s tem številom dejstvo, da so Mariborčani še zmeraj žejni...

— Trgovina z belo robo tudi cvete v Mariboru. In ne razumem, kaj dviguje toliko prahu. S celimi državami bele robe počenjajo danes trgovino proti volji robe in kar javno... Zakaj potem ne bi uganjal trgovine z nekaj eksemplarčki, posebno še na skrivaj in sporazumno z belo roko?

— Hrvatski dnevniki so poročali bahavo o redkem pojavu v Bjelovaru. Tam da je vsak 20.-ti meščan — Jože. Tega pa ne vedo, da je premnogo mest, kjer je že vsak drugi prebivalec — jurij...

NIČ NOVEGA

Nek častivreden možakar je imel lahko živo ženo. Nekoč je prišel k njemu prijatelj in mu rekel: »Zaupno ti povem: tvoja žena te vara.« Možakar se ni ganil. Zato mu je rekel prijatelj: »Povem ti lahko ime: nek poročnik, nek pristav...« »Koliko jih je,« ga je prekinil mož. »Kolikor je meni znano, šest.« »Nič novega,« mu je odvrnil le-ta, »jaz sam jih poznam osem.«

POGOVORI

»To je pa trgovska akademija,« razlaga domačin tujcu, ki si ogleduje mariborske zanimivosti.

»Lepa stavba,« pravi tujec, »koliko dijakov pa študira na tej šoli?«

»Približno četrtnina,« odgovori domačin.

Joža: Ali si videl? Ta deklica, ki naju je prehitela, se mi je nasmehnila.

Tone: Kaj to. Ko sem te jaz prvič videl, sem mislil, da bom počil od smeha.

Janez gre po drevoredu, komaj naredi par korakov zadene ob drevo, se oprsti in gre dalje. Zopet zadene ob drevo in se oprsti, ko pa se mu to večkrat zgodi, mu postane preneumno in pravi: Bom raje počakal, da bo procesija mimo.

On: Čemu si odbila onega, ki je prišel s cilindrom na glavi in je dišal po parfemu?

Ona: Ker iščem takega, ki bo prišel z osmimi cilindri in bo dišal po bencinu.

Tinko: Ali veš kaj pomeni DZBPNIK? Jakec: Ne.

Tinko: Vidiš, nam pa je profesor povedal; to pomeni: Društvo za borbo proti nejasnim in neumnim kraticam.

Samuel, Mojzes in Aron, ki so se hoteli dati krstiti, so sedeli v veži župnišča. Prvi je prišel na vrsto Mojzes. Po dolgem čakanju se je prikazal s smejočim obrazom in odgovoril na vprašanje: »No, si vendar gotov?« »Ah, kje, še začela nisva. Sedaj sem mu šele prodal pisalni stroj.«

»AKADEMIKUS.«

Ob dobri, obilni jedači,
ob pristni, poceni pijači
oglejte si naš varieté
in srečno bo Vaše srce!

Grajski kino

kavarna, bar, restavracija

USPEH PREDAVANJA

»Ali si bil pri zadnjem predavanju profesorja B. o neolitskih najdbah na Kozjaku?« »Žal, bil sem zadržan.« Škoda. Videl bi kakšen uspeh je imel, pa samo na enem mestu. Ko je rekel namreč predavatelj: »Gospoda, s tem končam svoja izvajanja, mu je vseh deset poslušalcev v zahvalo glasno aplavdiralo.«

LJUBEZEN

Božo: »Gospodična Mici! Verujte mi: moja ljubezen do Vas sliči razburkanemu morju.« — Mici: »O sedaj razumem, zakaj mi je tako slabo, če Vas vidim.«

SKRINJICA

(Bajka za mladino)

V neki družbi je pokazala gospodinja zbranim gostom krasno, umetniško izdelano skrinjico. Tedaj se je oglašil neki gospod iz družbe:

»Jaz sem specialist za tajne ključavnice. Ta skrinjica ima gotovo kako tajno ključavnico. Videli boste, kako hitro in kako jo bom odprl.«

Gospod je vzel skrinjico v svoje roke in jo pričel obračati. Natančno jo je pregledal od vseh strani, preptipal vse ogle, pilhal vanjo, iskal po

rezbarijah tajno ključavnico, a brez uspeha. Spotil se je že, a njegov trud je ostal zaman.

Skrinjica pa se je prav lahko odpirala.

Treba je bilo samo dvigniti pokrov.

Tudi v Mariboru - nebotičnik

Maribor dobi v kratkem tudi svoj nebotičnik in sicer na podlagi najnovejšega sporazuma 50:50 med sicer hudimi strankarskimi nasprotniki. Ker Ljubljana nebotičnik že ima, ga mora dobiti tudi Maribor. Da pa se izogne stroškom za izdelavo načrta in tako prihrani ogromno vsoto 300.000 din, je bil dosežen sporazum. To vsoto prihranijo na ta način, da se

za gradbo mariborskega nebotičnika uporabijo že izgotovljeni in plačani načrti slavnega ljubljanskega oblikodera.

Na smrt obsojena pravica

(Samogovor iz nenapisane tragedije)

Nekoč so rekli mi ljudje: *Resnica...*
Potem so vzdeli mi ime: *Pravica...*
Zdaj sem brez strehe le še beračica
— in vsak bandit mi grzno pljuje v
v lica.

Mogotci pravijo mi, da sem kuga,
teptani hrulijo, da sem vlačuga —
A če umiram danes kot — prekleta,
se vrnem kot *Pravica in Osveta!*

Od „domov“ no „gamspartof“

Kje dom je moj? Takšo popevko majo
pre Čehi, pa pri nas bi si jo tudi lahko po-
pevali. Ne ven kak je indi, po Prlekiji ma-
mo v vsakem vejšknen kroji fse forme do-
me, kak ti: Sokolske, Katoliške, Prosvetne,
Društvene, tak ke človek ne ve, kan bi šo.

Čujjo sen tudi, ke do v Belgradi spovali
»Dom političnih invalidov«. Tan notri do
prišli vsi tisti, ki do cvokali z ringšpila,
kak ste ga Vi ovokrat namalali v »Toten-
listi«. Za kratek cajt bodo jim notri kazali
film »Mi smo mi«, ki je pret volitvami tak
naglo potüvo po sveti. Za postne dni pa do
vidli film »Večno prijateljstvo«. Tü do se
vidli pa čüli jihovi agenti, kak so gučali pret
volitvami, pa kaj zaj faflajo.

V enem takšen »Domi« so se pret voli-
tvami na enen shodi trije tejko drli v večno
slavo Milani, ke so žvale dobili, štrtemi pa
so skočile lampe is sklepof.

Preť par dnevi pa je od totih, pa v isten
domi mejo eden guč, v keren je temi libleni
Milani porino v šolje najbolj zavosčene
vnüče. Reka je, ke je to človek, ki je
državni voz zapela skoro včista v grabo,

samo »Mi« smo še držali za eno ročico, pa
ga rešili. Kak je to misla, ne ven, da je potli
tejko guča ot sporazumov, ke ga je nihče
več ne razma.

En govornik pa je bijo takši:

Pod Avstrijoj je rad malo »po dajč«. Da
je bija pr soldotih frajtar, je doba pr fajar-
veri šaržo haupmana. Ednok pa se je glih
tak trofilo, ke so imeli Sokoli pa fajarverl
na en den na dveh mejaških travnikih vese-
lico. Sokoli so prišli v rdečih robačah malo
kesne. Haupman je mejo straha, ke nebi
Sokoli razbijali, te pa začne v senci frank-
furterce guč: Di Sokolen komen! Mir zajn
ja aui vindiše, obar mi ti tajčn misma com-
holtu, di kauf uns švajne op. Heil! To bi se
reklo po prleškem: Sokolci grejo! Se smo
mi tüdi vindišari, z Nemci pa moremo
držati, toti küpijejo od nas svinje. Živi
Bog!

Te pa so fajarverkari turnali na nemško
komando, kak bi bli na žnüri, samo ednok
se je haupmani zadelo. Gda bi mogli lojtre
obesiti je pozaba komando: Hakt ein! Pa je
reka po prleškem: Zahakloj se! pa je tüdi
šlo.

Gnes je še precik vneti Slovenec, črni po
obleki no po düši, samo »gamspart« je.
vrag ve zakaj, začejo nositi beli za klobü-
kon. Da ga gamzov pri nas nega, si ga je
pač naprava is svinjskega ščetinja.

No ja, vsaki ve, s čin se zakiti!

Naznanjam

da prevzamem

v soboto, dne 1. aprila
staroznano gostilno

MAUTNER

v Zgornjem Radvanju 62

Potrudila se bom cenjenim gostom po-
streči kar najskrbnejše ter nuditi vedno
pristna vina in sveža topla in mrzla
jedila. Istočasno se zahvaljuje družina
Mautner dosedanjim cenjenim gostom,
prijateljem in znancem ter priporoča
novo najemnico. K posetu vljudno vabi
gostilničarka

PEPCA MIHEVC

PRI SV. JOŽEFU 1939.

V gneči ljudi in zimskem mrazu
hodita mamica in njen sinček.

Mamica molči, pa jo sinko priine
za roko in pravi: »Mama, hvala Bo-
gu, da nisem osel!«

»Zakaj pa?«

»Pomislji, mamica, kako bi me šele
potem zeblo v ušesa!«

ČRNOGORSKA ANEKDOTA

Ko je izbruhnila leta 1912 Balkanska voj-
na, sta se nahajala dva Črnogorca ravno
na potovanju po Bolgariji. Silno sta želela
služiti domovini kot vojaka. Zato sta po-
slala kralju Nikiti sledečo brzovajvko: »Spo-
ročite, ali se naj vrneva v Črnogoro ali naj
napadeva z združenimi močmi turško ar-
mado od strani.«

Usoda prerokov

svetovnega miru

Mir, dragi moji, mir, to je beseda,
mir s puškami in bombami, topovi,
a če čelada kje skoz okno gleda,
je le dokaz, da bližajo se časi novi,
ko vse prijateljsko bo izravnano
in slehernik dobi obliž na svojo rano.

Tako uče vse križem modrijani,
v prerokbah rožnatih medle idealisti,
ki sanjajo o večnega miru nirvani
in plešejo, drhte pobožno s pacifisti,
medtem ko v ekrazita, bomb, krvi hipnozi
v galopu divjem Mars se že nasproti vozi.

»Kaj bo?« trpeči svet plašno vprašuje,
ko diplomatske križem švigajo rakete
in vsak hajduk po svoje pravdo oblikuje,
ko z vejico miru na bombi gre v posete.
Mir ali boj? I, vraga, bodi kakorkoli,
čez leta, pravijo, da pride vse okoli!

Ni dolgo tega še, odkar krdelo
apostolov miru in tihe sloge
nenadoma tako je obviselo;
sedaj vsi jokamo za te uboge —
Nemara pa se bomo naučili,
kam jezni Mars sanjače vsakokrat
prisili...

Ali še tega ne veste, da
komur res dobra kapljica diši,
kdor ve, kaj dobre so jedi,
ta k »Lovcu« bo v Ljubljani šel
in vina, cen bo in jedi vesel.
Prepričajte se in stopite

k „Lovcu“ - Ljubljana,

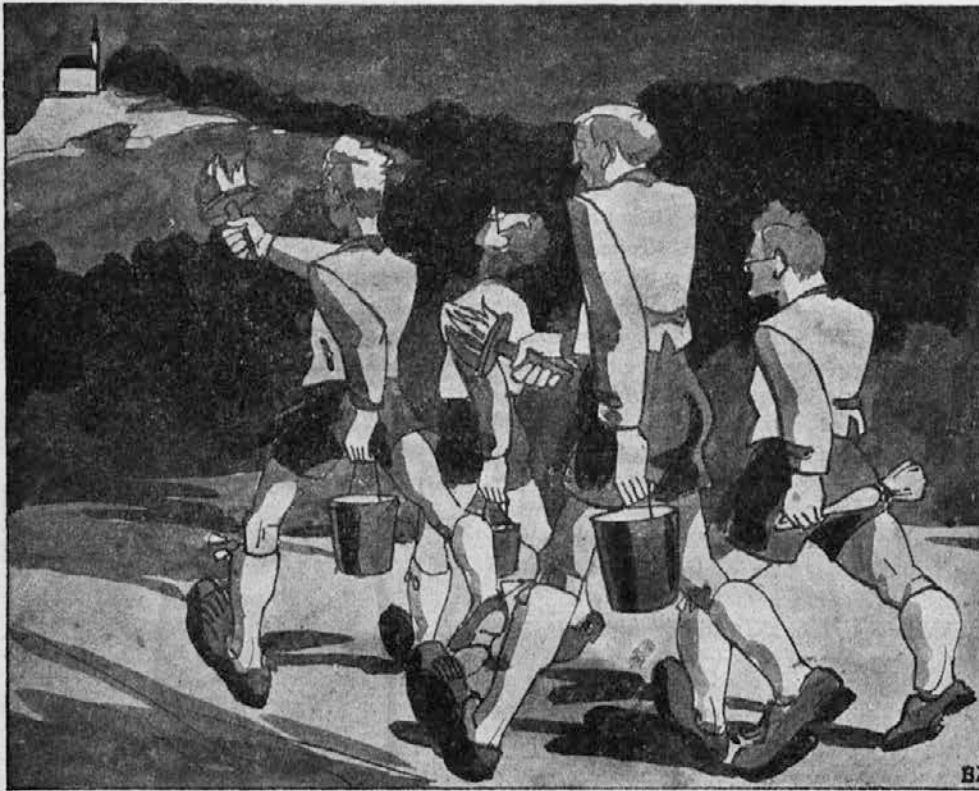
vogal Cesta 29. oktobra-Bleiwelsova.

Po prvem obisku boste stalen gost.

NE RAZUME

»Atek, danes sem bral v »Večerniku«, da
delajo delegati Društva narodov s polno
paro. Kaj pa je to spolna para in zakaj jo
rabijo?«

Vzori in boji

*Kalvarija, kraj Maribora,
kaj mora trpeti vse, reva!
Postala je sama pokora,
ki tujcu naj slavo opeva!*

*Okoli kapelice slavne
vrstijo se hieroglifi
in kažejo, da lahko tankaj
opravi potrebo naš — Fifi!*

Memento mori

(Prosto po Prešernu.)

I.

*Dolgost učenja našega je kratka,
kaj cvekov že nasula je lopata,
odprta noč in dan so šolska vrata,
kdaj ven zletiš ne ve nobena pratka.*

II.

*Pred cveki nas ne obvarje koža
gladka,
od njih nas pač odkup'jo kupi zlata,
za cveka pač nobenega ni tاتا,
pomaga proti njim ne prošnja star-
šev sladka.*

III.

*Naj zmisli kdor lepoto ljubi cveka
in pa od cveka pa do cveka leta,
da šolska žetev vsak dan bolj
dozori.*

IV.

*Zna biti, da kdo zdaj vesel prepeva
na koncu šolskega pa dneva
molčé odtrčal bo: »Memento mori!«*

NEVERJETNO, PA RESNIČNO

V vasi Petelinci v Prekmurju živi človek, ki ni nikomur nič dolžan. Star je dva meseca.

Kmet Jurij Griva iz Haloz je oboje doval prejšnjo nedeljo pečenko.

Neki državni uradnik si je na Betnavski cesti sezidal hišo, čeprav mu ni prinesla žena nič dote in ni bil nikoli narodni poslanec.

SVETOVNA RAZSTAVA

»BUILDING THE WORLD OF TOMORROW«

bo največja mednarodna atrakcija tega leta. Užitekopolna vožnja z najudobnejšimi parniki, obisk največjega mesta sveta in največjih znamenitosti Severne Amerike (Niagara, Washington itd.), ogled gigantske svetovne razstave.

Izredno ugodna skupinska in individualna potovanja. Zahtevajte prospekte, proračune, vse informacije glede preskrbe ameriškega vizuma pri

»PUTNIK«-u, MARIBOR, TRG SVOBODE
Grad, telef. 21-22, 21-29.

Uradna potovalna pisarna in menjalnica. Glavna kolektura srečk drž. razr. loterije »VIR SREČE« PUTNIK, MARIBOR

*Najnovejše tkanine čeških
in angleških volnenih izdel-
kov za moške obleke in po-
vršnike ima stalno na zalogi
t v r d k a :*

Franjo Majer

Maribor
Glavni trg 9

Po najnovšem pariškem kroju izdelujem vse vrste uniform kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela. — Se priporoča

VOJSK FRANJO

UNIFORMA IN SPLOŠNO KROJAŠTVO
MARIBOR, SLOVENSKA ULICA 28

Izpod Karavank**JESIH IN JESHARJI**

*Jesih je kista pijača,
jesharji vražji ljudje,
pri njih je v časti gorjača,
za boks jih skrbijo roke.
Če žena je drugih igrača,
a mož se za krili podi
in svet vse po svoje obrača,
moč kisa naposled shlapi.*

PRVI TRAKTOR

na Slovenskem naredi Jeseničani iz starega pluga, ki že čaka v polju svoje vstajenje. Pozimi se je umaknil modernemu tovarišu z one strani Karavank, ki je za reklamo razoral naš sneg. Penzionirani jeseniški plug bo pa oral polje, sedaj dobi motor in utrdi gorenjsko baharijo z novim patentom.

DRUG JESENIŠKI PATENT

so novi poklici. Poleg rokodelskih, pisarniških, delničarskih in vseh mogočih poklicev bodo uveljavljeni še podobni: pristaš opozicije, somišljenik »Totega lista«, vernik svobode, oboževalec nasilja, prijatelj Abesincev, ljubitelj zborovanj itd., itd. Kdor ne verjame v izum, naj pogleda v »Našega Kovinarja«, kjer pod neko izjavo lahko čita:

A. Kuhar,

naročnik »Slovenca« in somišljenik režima.

CARSKE RUBLJE,

inflacijske marke, stare avstrijske krone in slično papirnato valuto hvaležno sprejema odbor za volilne nezgode pod geslom: Za domače Marokance!

RAZVOZLJANA UGANKA

Sex-apeall je učen izraz za spolno privlačnost, za žensko zapeljevanje v greh. S tem pohujšanjem na posebnih podobah so delali reklamo za kino iz napoleonskih časov učenci velikega inkvizitorja Angele. Sedaj vemo, zakaj so jo zmerjali s curijo. V njenih knjigah so našli premalo sex-apealla.

JUBILANTI

*Slavè livarji jubilej,
veselo vriskajo juhej,
zvonove, stroje so uljili,
trebuščke mnogim poredili.*

STRIC IZ AMERIKE PIŠE EVROPI

Predraga vdovica! — Silno me je ganila Tvoja bolečina. Otroci, praviš, nikakor nečejo ubogati. Če je res tako hudo, Ti v kratkem pošljem nekaj igračk, da jih malo ukrotiš in pomiriš.

Glede Tvoje želje, da bi se midva vzela, Ti moram skoraj povedati, da mi nič kaj ne gre k srcu. Marinka, pišeš, da je izgubljena. Zakaj vendar nisi bolj pazila nanjo? Marijana, praviš, da je vsa iz sebe, ker Miha tako strašno brca. Toma obhaja melanholija, poročlaš. Bog pomagaj, o nobenem svojem otroku mi ne veš povedati nič razveseljivega. Dio mio, sem hotel reči, all right, kam pa to pelje? Nikar ne obupaj zaradi svojega vdovstva! Kjer je veliko otrok, je zmeraj dosti križev, včasih pa tudi kaj veselja.

Poslušaj, ljuba moja Evropa! Za ljubezen (— saj veš, kako je možki, ko pride v zrelo leta —) se ne morem odločiti kar čez noč. Za prvo silo kupi otrokom medveda. Boš videla, da bo dobro. Nekateri se ga bodo bali, drugi veselili, vsi skupaj pa nemara le pozabijo na medsebojno ravnanje. Veš, draga moja, to je za prvo silo najboljši nasvet in edina pomoč.

Ako bo pa le treba, all right, naj pa bo. Saj veš, da stara ljubezen ne zarijavi. Kljub vsem brigam mi je slednjič le še toplo pri srcu, ko se spomnim najine nekdanje ljubezni. Če torej res ne pojde drugače, draga Evropa, računaj name in na mojo besedo. Yes, tako bodi, ali ne?

Pozdravljena, vdova Evropa, pa nikar ne bodi tako obupana

Ti kliče

Stric iz Amerike.

Iz Kočevja

Pri nas nastanejo s 1. aprilom radikalne izpremembe v vseh področjih.

Promet.

Na kočevski progi prično voziti, mesto dosedanjih brzovlakov, mešana vlaki, katerim pa bodo priklopljeni jedilni in spalni vozovi.

Kavarna.

Kavarno Zurl prevzame najemnik iz Berlina. Serviral bo tudi v enem loncu.

Kino.

Nov konkurenčni kino otvorijo pri Hardeju. Predvajal bo le slovanske filme.

Selitev.

Sresko načelstvo bodo preselili v Dolenjo vas. Tako bo odstranjen prepir med Kočevjem in Ribnico.

Poroke.

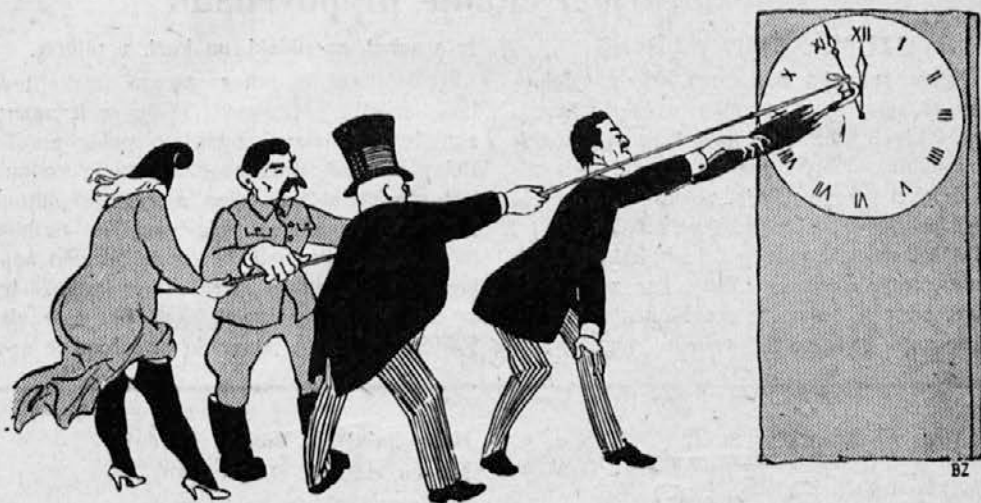
Poročilo se bo vseh 130 vdov. Zato je treba le čestitati samskim zakrknjencem, da so se odločili za ta hvalevreden korak.

Šport.

Na osnovni šoli otvorijo tečaj nogobrca. V ta tečaj bodo sprejeti samo odrasli. Za strokovni pouk je preskrbljeno.

Žurnalistika.

Čitatelji »Kočevskega Slovenca« so se začeli pritoževati, da ima list premalo zanimivo vsebino. Zato je sklenilo uredništvo, da razširi rubriko »Duhovno berilo«.

Par minut pred 12. uro

Največjo izbiro najboljšega in najcenejšega blaga za moške, damske in otroške obleke, plašče, kostume, hubertuse, lodne, oficirske in železniške uniforme dobite vedno po znano najnižjih cenah samo v

ČEŠKEM MAGAZINU - MARIBOR - ULICA 10. OKTOBRA

Vse krojaške potrebščine! — Ostanke dobite po polovični ceni! — Vse krojaške potrebščine!

Aprilska dobrodelnost v Ljubljani

Kar kdo želi, lahko dobi,
prašiča, svinjo, tele, bika,
ker cena res ni prevelika.
Praset imamo za — ves svet,
nič bistrih glav, dovolj telet,

vmes jalovih je bikov roj,
kljuset, mrkačev kar nebroy —
Naprej, izvolite pogledati!

Kar kdo želi, lahko dobi,
samo — značajnih ne ljudi.

Železničarjem čitanje prepovedano

IZUM, SAMO ZA NAS

Nekje je neka delavnica. Mnogo delavcev je tam, manj paznikov, malo inženjerjev. Največjo besedo imajo inženjerji, manjšo pazniki, delavci nobene. V tej delavnici delavci mnogo delajo, pazniki manj, inženjerji še manj. Je že tako na svetu.

V delavnici je mnogo železa, bakra, medi, koles, tračnic in saj. Edino, kar smejo delavci odnesti, so poleg mesečne plače umazane saje. Delavci res pridno odnašajo sa-

je s seboj, na obleki, na koži, v pljučih.

V delavnici je poleg starega železa tudi inženjer Miloš Milošević. Temu se je nekoč sanjalo, da delavci odnašajo poleg saj iz delavnice tudi dragocene zarjavele kovine. Zato je obdal delavnico z velikim plotom po vzoru kaznilnice Sing-Sing. Ker pa mu je to bilo še premalo in ker je bil zelo ambiciozen človek, je sedel mnogokrat dolgo v noč in premišljeval, kaj bi napravil. Končno se mu je posvetilo in izdelal je nov

izum, aparat za odkrivanje ukradenega železa. Ta aparat je bil kombinacija elektromagneta in čarodejne iskalne šibice. Kadar je pustil električni tok v svoj aparat, je ta sam ubral pot proti železnemu predmetu in ko je prispel dovolj blizu, ga je pritegnil nase. Čim večje je bilo železo, tem hitreje ga je aparat, ki ga je inženjer držal v roki, vlekel proti železu. S tem aparatom v rokah je stal Miloš Milošević pri vratih in gorje delavcu, ki bi poleg saj imel tudi železo s seboj.

Pa se je zgodilo, da je Miloš Milošević šel na dopust, domov, med svoje rojake. Ti so že bili izvedeli za njegov izum in moral ga jim je pokazati. Šli so v poslopje glavne direkcije, kjer — kakor so dejali — ne sme biti nič železa in naj ga on najde, če more. Sam gospod glavni direktor in mnogi višji uradniki so se zbrali. Miloš Milošević je vzel svoj aparat v roke, spustil vanj električni tok in — pred začudenimi očmi svojih rojakov in prebledelim gospodom direktorjem odletel skozi trajna vrata, tako da jih je vse prebil, v tajno skladišče za direktorjevo pisarno. Tam so ga našli s potlačenim, krvavim nosom in zmečkanim aparatom pritisnjenega na velikansko zalogo ukradenega železa.

Od tedaj Miloš Milošević ni več uporabljal svojega izuma.

SLEPČEVA PREVIDNOST

— Dragi mož, nimam drobiža!
Vam bom pa dala znamko za 1 dinar.

— Naj ne zamerijo, če niso morda
gospa iz Beograda?!

Halo, halo! Je tamkaj Breda?
Novica, draga! O, seveda!
Kar staval bi, da ne ugameš.
No, če na stavo ne pristaneš,
povem ti rajši kar tako:
Dobitek velik sem zadel!
Zdaj nama se odpre nebo.
Prej cela leta sem poskušal
in samo upanje okušal,
a sreče k meni ni bilo.
Ondan pa pri PLANINŠKU, draga,

me sreča sreča sredi praga;
zdaj kmalu lahko svatba bo.
Zato srce vsem moje reče:
Le pri PLANINŠKU vir je sreče!
Kdor hoče, stopi naj z menoj
in kupi srečko naj takoj
v glavni kolekturi »VRELEC SREČE«

ALOJZ PLANINŠEK
LJUBLJANA, Beethovnova 14
Telefon 35-10

Gradbena sezona siromakov

V Rožni dolini si je mizarški pomočnik S. prigaral bore hišico, ki mu jo je mestna oblast prišla — podret.

Na svoji zemlji svoj gospod
nekdaj je bil naš mali rod

zdaj ne dovoli lastnih vrat
sirotam — slavni magistrat.

ANEKDOTE

SHAKESPEARE IZ GEOGRAFIJE — CVEK

Da najbrž malo ali pa celo nič ne ve o Češki kak afriški črnc, azijski rumenec ali ameriški rjavec, zelo radi verjame, se zato prav nič ne razburjamo in mu kar brez besed odpustimo.

Če pa kak naš kratkohlachnik ali kaka kratkokrilka ne ve za ta ali oni kraj, o katerem čivkajo že vsi vrabci na domači strehi, potem je mnogo jeze, slaba ocena v dijaški knjižici in doma potok solz.

Otrok se ne sme blamirati, odrasli in izobraženi človek seveda še manj. In res! Da ne pozabimo vse geografske znanosti, zato skrbe zelo uslužno razne vojne, ki z dneva v dan z neko imperialistično silo seznanjajo svoje interesente sedaj z Mandžurijo, Kitajsko itd. Vojne so torej potrebne že iz splošno kulturnih interesov. Če jih ne bi bilo, bi se inteligent pač prečesto blamiral, kot se je to zgodilo v naših dneh pred očmi naše šestošolke največjemu dramskemu pisatelju vseh časov in vseh dežel — slavnemu Angležu W. Shakespearu.

Ako ne morete verjeti, samo vzemite v roke njegovo dramo »Zimska pravljica« in videli boste napisano črno na belem (v slovenskem prevodu na strani 64 in sl.):

Češka je pusta pokrajina ob morju. Nje-

ne puščave so zloglasne zaradi zverin, ki tam žive. Tam je tudi dovolj samotnih mest. Ob bregovih Češke pristajajo oceanske ladje, seveda samo tedaj, kadar ne razsajajo morske nevihte.

DRASTIČNO

Advokat dr. Valentin Zarnik, znani slovenski pisatelj in politik, je znal kmete na meh odirati in bil v občevanju z njimi zelo surov in drastičen v izražanju. Ko je nekoč nekemu kmetu dobil pravdo in mu zaračunal masten honorar, prosi kmet Zarnika, da bi mu odpustil nekaj goldinarjev.

Zarnik: Oče, Vi boste vzrok, da poidem danes bos domov!

Kmet: Zakaj, gospod dohtar?

Zarnik: Zato, ker Vas bom tako v rit sunil, da Vam bo čevelj notri ostal.

JANEZ ZLATOUŠT

Pisatelj in advokat dr. Janez Mencinger je znal s humorjem prebresti tudi marsikatero težavo v družinskem življenju. V skrbi za sina Janka, ki je bil zelo redkobeseden, je vprašal inštruktorja, kaj bo treba ukreniti, da bo Janko napravil zrelostni izpit. Ta mu je odgovoril, da bo Janko gotovo naredil maturo, če se mu bo le ljubilo odgovarjati na postavljena vprašanja.

Nekaj dni nato je dobil Janko pismo od

svojega očeta, ki mu piše: »Bliža se maturo. Ti si krščen na ime sv. Janeza Zlatousta in ni treba, da si pri maturi Zlatoust, ampak bodi vsaj Janez Odpriust!«

SLOVENSKI ASKAR

Največji slovenski pesnik Anton Aškerc, ki je pel o sebi, da »moja Muza ni mehkužna, bledolična gospodična«, ampak da »v levi haklo, v desni handžar kvišku dviga«, se je ob izidu prvega snopiča Pleteršnikovega slovensko-nemškega slovarja 1895 hudo razburil, ko je čital, da pomeni **aškrce odrezek**. Udaril je krepko po mizi in dejal:

Jaz sem askar, bojevnik in junak — ne pa odrezek!

Atentator

V Ljubljani črno beli mladeniča so imeli, ki znal zobe je dreti, z motorjem okrog drveti.

Nič več ga ni na cesti, nikjer v prelepem mestu, Šentjakob ga pogreša, brez njega oder peša.

Fant ima svoj teater, sameva kakor pater in tuhta, kaj stori jezika ost ljudi.

Da Milanova duša prišla bi v nebo, to krivdo mu poskuša nartiti nekdo.

Iz Kranja

Recept doktorja iz Kranja
Mladi doktor, mož pravice,
bo spremenil svetu lice
zmešal med seboj stanove
in razburil vse duhove.

Ni mu paragraf zadosti,
razen doktorske norosti
mu je tudi silno sveta
obrt predragega očeta.

Če vzamemo recept njegov,
Ki je na Kranjskem čisto nov,
bo zdaj že vsak inteligent
še rokodelcem konkurent.

Bo pilil ključe advokat,
kaval kobile diplomat,
vole paral bo zdravnik,
ometal dimnike sodnik.

Če pojde stvar naprej to pot,
bo mežnar več kakor gospod,
natakar več ko hotelir,
berač raztrgan pa bankir.

V Ljubljani dobe kolporterji „Toti list“ v trafiki „Ahčin“, v Francišškanski ulici. Tam tudi lahko vsakdo list naroči. - Drugi pa ni nihče upravičen karkoli pobirati za naš list.

Olepševalno društvo à la Paris

Če društev manjka kje, v Ljubljani jih imamo

več ko nakan peklenski sam hudič!
Je dosti tajnih, javnih, zakonitih,
med vsemi krono nosi — Vič.

Za lepo ilovnato blato vneti
v Pariz poslali tajnika so ti možje,
da preštudira, kak možgani gnili
z barjansko šoto se suše.

Od Rožnika še čez Tržaško cesto
lepota nova v lužah zdaj cvete,
po njih možje pogumno hodijo ponosni,
po njih otroci blatni se pode.

Vse za napredek, dvig, lepoto —
če ne ljudi, vsaj starih plank,
s katerih publika zavzeta
izve o smrti znancev vseh in znank!

Lepo velikonočno darilo,

potice, šartlne, sveže pecivo,
čokolado in kekse kupite
najugodnejše v

Slaščičarni ILICH

Maribor, Slovenska 6
podružnica Meljska cesta 2

PRIJATELJSKI POGOVOR

- Vi ste popoln idiot!
- Na žalost sem tudi jaz o tem prepričan.
- Od kdaj pa?
- Odkar dobivam ideje, ki so podobne vašim.

Takšni so Ribničanje . . .

Kako je Farbarček romal na sejo . . .

Nekoč je v Ribnici služboval sodnik, ki je bil dobričina in prijatelj cvička. A ne samo s cvičkom, tudi z ribniškim Farbarčkom sta si bila prijatelja. Pa se zgodi, da je bil sodnik premeščen v Novo mesto. Komaj se tankaj dobro ogleda, piše Farbarčku pismo, hvali nov kraj in pristni cviček, ki ga točijo v Novem mestu. Končno povabi Farbarčka, naj ga obiše.

Toda Farbarčkova žena bi gotovo ne bila zadovoljna, če bi ji mož povedal, kam namerava. Zato je le-ta brž poslal prijatelja v bližnji Ortnek, odkoder mu je poslal brzojavko, naj se »naslednji dan udeleži važne seje trgovske zbornice v Ljubljani«. Žena čita brzojavko in je bila ponosna, da je prav njen mož edini od vseh ribniških trgovcev povabljen na sejo trgovske zbornice. Seveda ni niti malo ugovarjala in je moža rada pustila z doma.

Mesto v Ljubljano, se je Farbarček odpeljal kajpa v Novo mesto. Tamkaj sta si s prijateljem sodnikom privoščila cvička čez mero. Na poti proti domu pa se je Farbarček v resnici odpeljal v Ljubljano, kjer je na trgu kupil za ženo lepe solate in še marsikaj, kar se v zimskem času dobi samo na ljubljanskem trgu. Ko je potlej doma ženi izročil nakupljene stvari kot »dokaz«, da je bil res v Ljubljani, bi bilo vse dobro, če bi v času, ko je on spal ne pršel v hišo pismonoša, ki je prinesel dopisnico iz Novega mesta, naslovljeno na Farbarčka, na kateri je zaprepaščena ženska čitala opomin hotelirja, kjer je Farbarček prenočil: »Pri računu za prenočnino je sobarica pozabila vračunati tudi znesek 45 din za razbito svetilko, ki Vam je sinoči po nesreči padla z nočne omarice... Blagovolite ta znesek naknadno poravnati. Z odličnim...«

Kako se je potlej Farbarček pomenil z ženo, tega pa Ribničanje nočejo izdati. —

Po sladkor so šli . . .

Trije ribniški trgovci so se napotili v Kočevje, ker je bil tamkaj pri grosistu sladkor pri zaboju za 30 din cenejši kot v Ljubljani. Naročijo vsak nekaj zabojev, v krčmi pa so se zasedeli in zakasnili vlak. »Kar je, je,« so dejali in noč prekrokali. Vsak je zapravil 300 dinarjev. Proti jutru so naročili avto, ki jih je zapeljal proti Ribnici. Na Hrvači, v vasi zunaj Ribnice, so veleli avto ustaviti. Izstopili so, si v bližnjem grmu urezali palice, si oprášili hlače in čevlje ter peš prikolovratili v Ribnico.

Žene so bile doma vso noč v skrbeh. Ko pa so se brihtni možaki pričeli izgovarjati, da so morali čakati grosista toliko časa, da so končno zamudili vlak in da so se peš morali podati iz Kočevja v Ribnico, ni niti ena godrnjala. »Ubogí moj revček, zato si tako utrujen in prašen,« je vsaka dejala, umila moža in ga spravila v posteljo.

»Vi greste tudi noter?«

Stari ribniški Marko se je v krčmi opil. Ko je vstal, plačal zapitek, je zadovoljno brundajoč odprl vrata, da bi odšel domov. Toda luč, ki je visela na stropu za njegovim hrbtom, je vrgla senco na steno veže. Marko pa obstane na pragu in dé s prijaznim glasom svoji senci: »Aha, vi greste tudi noter? Prav, prav, le pojdite, saj sem vam pravkar prostor napravil...«

Tikitaki in kino . . .

Ribniški trgovec Šmalc se je pred vojno napotil s prijatelji v ljubljansko kino »Ideal«. V družbi je bil tudi Tikitaki, največji fant iz Ribnice. Ker so zamudili predstavo in je bila dvorana že temna, so vsi, ki so v kinu že bili, sedli na svoje prostore, le Tikitaki ni znal potegniti sedeža navzdol. Vsem se je čudno zdelo, kako da je sedež Tikitaki čudno majhen, ko je drugače vendar največji od vseh. Ko ga hoče Šmalc šepetaje baš vprašati, kako je s to zadevo, se obregne Tikitaki na ves glas:

»Kruote, pejmo že ven, jaz ne morem več čepeti...«

Zgodba o rebrcah.

Živel je pred leti v Ribnici star možiček, ki je bil velik babjek. Povabil je neko vdovo, naj pride zvečer v Terilno jamo, da ji bo dal prekajena rebrca. Vdova pa, ki je možička poznala, je zaupala tajno njegovi ženi. In zvečer, ko je možiček vzel iz dima poslednji kos prekajenih rebrc, je mesto vdove odšla v Terilno jamo na sestanek — njegova žena. Dobila je rebrca. Naslednji dan pa jih je skuhalo za kosilo. Možiček začuden vpraša: »Ja, kje si pa še dobila rebrca, ko smo jih že davno pojedli?«

Ona pa: »Sinoči sem si jih prislužila v Terilni jami!«

SITA ZA TOČO

Ko je predlansko poletje toča razbila vse posevke na dobrepoljskih njivah, so hudo mušni Ribničanje zbrali zbirko za ponesrečene sosedo iz Dobropole. Zbrali so mnogo vreč krompirja in koruze. Vse to so poslali Dobropolcem, zraven pa dodali še nekaj sit in pismo s sporočilom:

»Zvedeli smo, da je pri vas padala debela toča ter vam vse pobila. Pošiljamo vam nekaj krompirja in koruze, za vsako hišo pa po eno sito, da boste drugič lahko točo prej presejali, da ne bo več tako debela padala, kakor zadnjič.«

RELIGIJA

Kjer ni Boga, šopiri se hudič,
ki liže se potuljeno ter bič
vihiti nad hrbti našimi.

A kjer je Bog —
tam križ ko gora je visok . . .

čič—

Avtomobilska nesreča

Največ avtomobilskih nesreč je v zadnjem času med samimi lastniki avto-šol. Samomorilci, najnovejše in najsigurnejše sredstvo za selitev na drugi svet je: kot sopotnik zapeljati se s šoferskim učiteljem v okolico Maribora. Poškodovane avtomobile pa bo mogoče lahko porabilo društvo mariborskih malih harmonikarjev...

KATERE LADJE SO ZASIDRANE V DOMAČEM PRISTANIŠČU?

Žena — trgovska ladja.
Mož — vlačilec.
Tašča — križarka.
Domači prijatelj — torpedni rušilec.

Zločin in kazen profesorja Eberlina

Vseeno je, kje in kedaj se je to zgodilo, saj je dovolj, da se je zgodilo.

Z univerze sta se poznala profesor Eberlin in novo imenovani suplent Vimperl. Zato se je tudi suplent Vimperl obrnil takoj na profesorja Eberlina, ko je prejel obvestilo, da je dobil službo na istem zavodu, na katerem je že služboval Eberlin. Ni se motil: tovariš Eberlin mu je preskrbel vse, kar je mogel: stanovanje s hrano, celo pričakoval ga je na kolodvoru, peljal ga k ravnatelju in popoldne v družbo. V prijateljskih spominih na nekdanje dijaške čase sta šla prijatelja dobre pol ure v breg, da dosežeta gozdno restavracijo, kjer se shaja Eberlin s svojo družbo. Danes pa je bila sobota in zato gotovo ne bosta samevala. In ko vstopita, je bila družba že zbrana, skoraj že razposajeno dobre volje. Eberlin hiti predstavljati družbo novodoluštemu tovarišu: Tu je učitelj Čedenšek s svojo mlado soprogo, tu Tavšek s svojo zaročenko, tu Frišek s svojo sestro, tu adjunkt Raločnik, tu sodni pripravnik Majhenič, tu odvetniški kandidat Teran, tu učiteljica Fazarin, tu še privatni uradnik Četinšek in končno še visokošolec Peter Vovk.

IDEALNI ZAKON

igra v enem dejanju.

Predsoba v poltemi. Izza zaprtih vrat se sliši moški in ženski glas, radio in smeh.

Mož (vstopi, obložen s paketi. Obstane in prisluhne. Odloži pakete, pristopi k vratom in tiho potrka).

Mož: Prosto?

Glas iz sobe: Ne!

Mož: Škoda... (vzame klobuk in odide).

SPRAVA

»Slišal sem, da se je najin tovariš Danilo pobotal s svojo ženo.«

»Res je; zdaj je Danilo vse, kar mu žena skuha, žena pa bere vse, kar Danilo napiše.«

Reklamne notice

Jutri igrajo pretresljivo tragedijo »Divja raka«. Naslovno vlogo igra gospodična Mikuševa.

Tajinstvenost Niagarskih slapov v zvočnem filmu. Originalni posnetki teh slapov, ki so bili napravljeni na »Plitvičkih jezerih«, vas bodo prevzeli.

Jutri v »Ljudskem domu« svetopisemsko »Trpljenje Jezusa Kristusa«. Križ mu je dobavila iz prijaznosti tukajšnja mizarska tvrdka Lim,

Gasilska četa v Žejni vasi uprizori v nedeljo pretresljivo komedijo »Sveta Genevefa«. Solze, do srca segajoče, vam bodo lije radi čistega življenja te svetnice. Njen čisti dobiček je namenjen nabavi nove brizgalke.

Karo ♦ čevlji

za pomlad in poletje

Bogata izbira Zmerne cene

Vsi so se prav prijazno pozdravili z novim gostom; čas je potekal v najboljšem razpoloženju. Bila je sobota in nikomur se ni mudilo domov. Sāmi mladi ljudje so veselo besedovali, prijateljski kramljali, polagoma poskušali že peti; tudi pijača jih je ogrevala, navduševali so se za vse lepo in blago, v prvi vrsti pa so hvalili pravo in iskreno prijateljstvo. Ni trajalo dolgo, ko so smatrali tudi že novega profesorja Vimperla za svojega prijatelja. Mladi visokošolec Peter Vovk se je kmalu ojuščil ter predlagal splošno pobratimijo, kar so seveda vsi odobraval. Žrtev pobratimije je bil seveda samo profesor Vimperl, kajti vsi drugi so se že davno tikali. Profesor Vimperl je moral po običaju piti skoraj z vsakim kozarec vina ter mu stisniti desnico in se z njim poljubiti. Izvzete niso bile niti mlade dame, kar je bilo za požrtvovalnega Vimperla vsaj tolažilna nagrada. Pozno v noči so se vsi vrnili v mesto ter v nedeljo menda prevarovali svojega mačka.

V pondeljek pa je nastopil novi profesor Vimperl zopet čiste glave svojo službo. Sam ravnatelj ga je pripeljal pred osmi razred ter mu ob vstopu želel mnogo uspeha in zadovoljstva v službi. Profesor Vimperl se mu je hvaležno priklonil in jo mahnil za kateder. Ko pa se je ozrl po

razredu, pa je zagledal tu in tam kak znan obraz. Komaj je pomislil, pa se je že spomnil: tu v prvi klopi sede gospa Čedenškova, poleg nje Tavškova zaročenka, tam v tretji klopi Friškova sestra, poleg nje učiteljica Fazarin, tam zadaj pa vsi znani gospodje: Četinšek, Frišek, tam na desni Majhenič poleg Friška, za njim Teran in Raločnik in čisto sam v zadnji klopi kraljuje v znak posebnega nezaupanja razrednikovega Peter Vovk, ki je stavil tisti prelepi predlog o pobratimiji v soboto tam v gozdni restavraciji. Vimperl se je vgriznil v ustnice, zbral vso energijo in po nekajkih uvodnih besedah prešel k predmetu. Rdečica na licu je pač izpričevala začasnika...

Ko pa je ura minila, je šel profesor Vimperl v zbornico, kjer je prilepil svojemu prijatelju Eberlinu mastno zaušnico... Tovariši so osupli gledali razkačenega začasnika Vimperla in krotkega Eberlina, ki se ni niti poskušal braniti... Radovedni so bili, kaj je vdarilo med ta dva, pa tega niso mogli nikoli prav zvedeti; saj sta oba molčala: Vimperl in Eberlin. Prijatelji z gozdne restavracije pa niso zvedeli tudi nikoli, kaka kazen je doletela njihovega začasnika profesorja Eberlina.

P A R K R A T K I H

VEDNO V POKLICU

V trgu Sv. Jedert je zbolel posestnik in mesar Miha Kostrun na pljučnici. Žena je šla k edinemu zdravniku v trgu. Ni pa ga našla doma, ker je odšel baš istega dne na daljše potovanje. Slednjič se je spomnila, da je v trgu tudi živinozdravnik. Mislila si je: konji, krave, svinje, psi in druge živali zbole včasih tudi na pljučnici. Živalsko telo pa sliči človeškemu in zakaj ne bi mogel živinozdravnik pomagati bolnemu možu? Živinozdravnik je prišel, pregledal bolnika in mu predpisal neko zdravilo kakor ga je uporabljal v takih slučajih pri živalih. Zdravstveno stanje pa se Kostrunu le niboljšalo. Zato ga je živinozdravnik še enkrat pregledal. Ko pa je odhajal, je rekel vznemirjeni ženi: »Vaš mož je res težko bolan. Predpisal mu bom drugo, še uspešnejše zdravilo. Če pa to ne bo pomagalo, ne preostane drugega, kakor da ga v sili zakoljete in napravite iz njega klobase.«

HIGIENA

»Zakaj si odpovedal stanovanje z vso oskrbo, ki si ga imel pri Korenovih?« »Ker je bilo tam preveč umazano in nehigienično. Pomisli: tri leta sem bil pri Korenovih in sedaj sem opazil, da niti kopalnice nimajo.«

FOTOGRAFIJA

Nekega milijonarja so vprašali bližnji sorodniki, kaj bi mu naj dali za bližnji rojstni dan, da bi imel res veselje. Milijonar je nekaj časa premišljeval in rekel slednjič: »Veste kaj? Le redkokdaj smo vsi skupaj. Najbolje je, da se damo skupno fotografirati. Tako bom imel najlepši spomin na vas.« Nato so se podali vsi k fotografu in na rojstni dan je sprejel milijonar zaželjeno darilo. Dolgo je ogledoval bogataš sliko svojih dragih sorodnikov. Slednjič je poklical svojega vratarja, mu izročil fotografijo in rekel: »Peter, le poglej si natančno te obraze. Če bo kdo izmed teh ljudi hotel priti v mojo vilo, ga nahruli in ga vrži na cesto.«

OTROK

Nestrpno sedi mož pred spalnico in čaka

Številke in uspehi govore!

Bezjakove razredne srečke so zadele samo v zadnjem času sledeče dobitke:

din 2,008.000* — srečka števil. 68.326

din 1,002.000* — srečka števil. 59.971

din 301.000* — srečka števil. 83.526

din 200.000* — srečka števil. 34.210

din 100.000* — srečka števil. 88.192

din 100.000* — srečka števil. 86.831

din 100.000* — srečka števil. 7.336

din 100.000* — srečka števil. 77.664

din 100.000* — srečka števil. 4.648

in mnogo dobitkov po 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 35.000, 30.000 dinarjev itd. — Kmalu se prične

novo kolo državne razredne loterije!

Kdor še nima srečke, se naj nemudoma in zaupljivo obrne na našo hišo sreče in pooblaščenno glavno kolekturo državne razredne loterije

bančno poslov. Bezjak

v Mariboru, Gosposka ul. 25, tel. 20-97

Cela srečka stane din 200* —, polovica din 100* —, četrtnina din 50* —.

veselega dogodka. Slednjič pride zdravnik in mu pravi: »Dobili ste krepkega in zdravega sinčka. Čudno je le, da izgleda kakor kak zamorček.« »Sem si že mislil,« mu odvrne mož. »Ko sva šla z ženo na poročno potovanje, sva prišla v neko malo podeželsko mesto, kjer je bil ravno cirkus. Tam je nastopal kot rokoborec nek močan zamorec. Nekoč zvečer je šla moja žena mimo cirkusa. Zagledal jo je zamorec in tekel za njo. Moja žena mu je komaj ušla. Mislim, da se je revica takrat tako prestrašila, da je porodila sedaj črnega otroka.« »To je že mogoče,« odvrne zdravnik. »Povejte mi sa-

mo: ali ni morda mogoče, da je zlobni zamorec Vašo ženo le dohitel?«

JASNOVIDNOST

»K vedeževalki pojdem, da mi vrže karte. Rada bi vedela, če mi je ostal zvest in če me še vedno tako vroče ljubi, kakor mi zatruje.« — »Tvojemu možu pač lahko zaupaš, saj je dober in pošten.« — »Kdo pa govori o mojemu možu?«

ZLATA JAMA

Joško Kumar je kupil trgovino, ki pa ni uspevala, čeprav je trdil prejšnji lastnik ravno nasprotno. »Vraga, saj ste mi rekli, da je to zlata jama,« ga je nahrulil Kumar. »Res je,« mu je odvrnil prejšnji lastnik, »in bom to tudi vedno trdil. Najmanje 100.000 dinarjev sem zakopal v to proketo jamo.«

ANGLEŠKA FLEGMA

Nek angleški lord se je vozil z brzovlakom iz Londona v Dover. Spotoma se je zadel brzovlak v nek potniški vlak, pri čemer je zgubilo življenje pet ljudi, med njimi tudi lordov sluga. Mirno je sedel lord v kupeju I. razreda. Tedaj je prišel k njemu sprevodnik in mu rekel ves preplašen: »Strašna nesreča, pet ljudi je ubitih.« — »Res, oh,« je odvrnil lord. »Med temj je tudi vaš sluga. Raztrgalo ga je na šest kosov.« — »Res, oh,« — »Kaj naj napravimo z revežem, mylord?« — »Prinesite mi tisti del mojega sluge, v katerem se nahaja ključ mojega kovčka.«

Pinter & Lenard

trgovina z železnino in puškami

Maribor, Aleksandrova cesta

se priporoča cenjenim odjemalcem za nakup

Evlalija in Telesfor

Evlalija in Telesfor
to sta zakonski parček,
ki njune harmonije ni
zadel noben udarček.

Nikdar nikoli ni bilo
med njima zdražbe sence,
ker bil je Telesfor možak
zavidne res potence.

Evlalija kočljive je
stvari za se držala,
za Telesforjeve reči
privatne pa ni znala.

Tako vsak zase srečno sta
po svoje pač živela,
ljubila sta prisrčno se
in druge rada imela...

Ni maral Telesfor planin
in utrudljive hoje,
preden šel bi en meter v breg,
bi dal življenje svoje...

Tako prišel je tisti dan,
ko se je posloviti
treba bilo Evlaliji,
na drugi svet oditi...

Poslednjič Telesforu vest
je žena izprašala,
da bi pomirjeno lahko
v nebesa odrčala...

Priduša se antiturist:
»Turizem, veš, sovražim,
vendar pri njem zaklinjam se,
da tebe potolažim:

Za vsak skok preko ojníc naj
le meter v breg se plazim,
in videla boš, da jaz še
— krtine ne pogazim!

Pomirjeno Evlalijo
nato je smrt pobrala,
v nebesa z angeli potem
je lahkih kril sfrčala...

Kot ženske vse, po smrti še
Evlalči je imela
neznanski firbec in zato
brž daljnogled je vzela.

Namerila je na zemljo,
iskala je povsodi,
če res preljubi Telesfor
še meter v breg ne hodi...

Ga na krticah ni bilo,
ki jih je polno polje
in tudi na Kalvariji ne,
ki metrov gor dovolj je...

Že odložiti rešpetlin
veselo je hotela,
kar — Himalajo uzrla je
in — kap jo je zadela...

Njen Telesfor, ki se nikdar
ni meter zganil z mesta,
dosegel zdaj po metrih je
sam vrh — Mont Everesta...

Trajni kodri, lepi in
trpežni, samo
v salonu

KOCPEK-BAJ1

Maribor, Cankarjeva ulica

Dobrodelnost

Pri dobrodelnem koncertu društva »Dečji dom« bi morala sodelovati operna pevka Evlalija Kričač. Koncert pa je bil odpovedan in pevka ni mogla nastopiti. O tej nezgodi je pravila svoji tovarišici Elviri Krulc. Ta pa jo je potolažila: »Kar nič se ne razburjaj. Saj obstoji tvoja javna dobrodelnost ravno v tem, da — ne poješ.«

DR. DETKEK-JEV
DECILNI PRAŠEK IN
VANILINOV SLADKOR

NE UPATI, TEMVEČ SE BATI

Dvorni svetnik v p. Miha Potrč je bil star že nad 70 let. Nekoč je srečal na ulici nekoga dobrega prijatelja. Sporočil mu je, da se je pred kratkim zaročil z neko dvajsetletno gospodično in pristavil: »Glavna stvar je, da imam na stara leta red in mir. Žena pa bo dobila po moji smrti lepo pokojnino. Otrok si seveda ne morem več želeti.« »Želeti ne,« mu je odvrnil odkritosrčni prijatelj, »ampak — se jih bati.«

NEVESTA

»No, Božo, kako ti ugaja moja nevesta, ki sem ti jo včeraj predstavil?« »Čestitam ti, prijatelj. Izvrstno! Oči ima kakor srnlca, ličica so kakor kri in mleko, njeni zobje pa so — pravo čudo moderne tehnike.«

SLIKAR

K nekemu slikarju je prišla starejša dama in ga prosila, naj jo portretira. »Nemogoče,« ji je odvrnil slikar, »slikam samo pokrajine.« Gospa pa je le vztrajala pri svoji želji. Slednjič se je slikar udal rekoč: »Morda bo le šlo. Saj sem slikal včasih tudi stare razvaline.«

Ali hočete prijeten dom in sodobno gospodinjstvo?

Potem si nabavite: za svoje stanovanje primerne svetilke, za Vašo kuhinjo odgovarjajoče plinske ali električne kuhalne aparate in za Vaš dom neobhodno potreben izprašilec, ki Vam je najboljši pomočnik v gospodinjstvu. — Pred nakupom pa se posvetujte in oglejte neobvezno našo zalogo vseh električnih in plinskih aparatov in potrebščin.

MESTNA PODJETJA : MARIBOR

PRODAJALNA: Glavni trg 14 - Telefon števil. 25-23

Cankar, tendenca in pedagogika

Pri praktičnih izpilih učiteljev-pripravnikov je bila na nekem učiteljišču reprobirana neka kandidatka zaradi naloge o zgodovini slovenske drame. Dekle je pisala zlasti o Ivanu Cankarju tako, kakor se ji je ta genij pokazal v svojih nesmrtnih delih. Baje je direktor izjavil, da je naloga sicer odlična, a jo mora vendar odkloniti zaradi — levičarske tendence.

Reporter, ki mu je dogodek v potrdilo brezhibne modrosti naših veleslavnih pedagogov po naključju prišel na ušesa, je tisto noč na Cankarjevem grobu zagledal gornji prizor in slišal ta-le pogovor:

Kandidatka (solzna in potrta, vendar še polna zaupanja): »Dragi Ivan, povej mi, prosim, ali naj verjamem tvojim delom in svojemu občutju, ali komisiji?«

Cankar (čisto kakor nekdanj v življenju): »Nič ne maraj, deklič! Ko bi taki pedagogi lahko odločali, bi Cankarja na slovenskih tleh nikoli ne bilo —«

Dober klej na Gorenjskem

*Veter je moža odnesel —
a plakati so ostali.
Dobro robo iz Ljubljane,
dober »klej« so nam poslali.*

*Spremljevalci so zbežali,
vojskovodjo zapustili.
Le plakati so na stenah
kot pred meseci so bili ...*

KORIST ZA DRUGE

Če član si kakšne zadruga, vsak dan ti res bo lažje, namreč samo v — denarnici, ker vse plačuješ dražje ...

V tem združanju ugodnost je, v tem je korist zadruga, da to pač le ugodnost je in le korist za druge ...

PRIJATELJICE

Ana: No, kako ti je všeč Ivan?

Ema: Ivan, najin kavalir? Kako pa tebi ugaja?

Ana: Danes sva se zaročila!

Ema: No, potem mi ne ugaja.

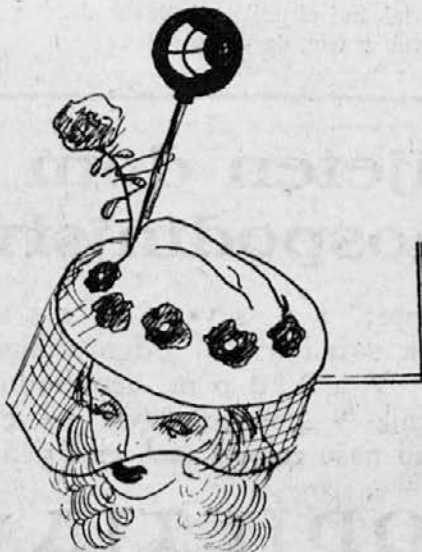
1. april ...

*Za pomlad in leto
kupi le kvalitetne
čevlje*

Robinšak,
Maribor, Glavni trg 11

Najnovjši pomladanski vzorci so prispeli

Da je boljši in mnogo cenejši

**Čebokli-jev
vaniljni suhor**

zna že malone vsakdo.

Kupujte tudi Vi kekse in suhor v

pekarni Čebokli

Maribor, Glavni trg 9